

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku

Ivanu Brajoviću

 CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	21. VII 2017. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-2/17-69
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG:

81000 Podgorica
Bulevar Sv. Petra Cetinjskog 10

tel: 020/ 242 161

faks: 020/ 247 572

e-mail: klub.dps@skupština.me

Broj: _____

Datum, _____

Na osnovu člana 187 i 188 Poslovnika Skupštine Crne Gore, Ministru finansija, Darku Radunoviću, postavljam sljedeće

POSLANIČKO PITANJE:

Kako je moguće da se u jednom ugostiteljskom objektu gosta, prije nego zatraži uslugu, pita čime je plaća i kako se za svaku isporučenu pojedinačnu uslugu mora izdavati račun, a ne nakon završene kompletne usluge? Da li mislite da je stav 4 člana 5 Pravilnika o primjeni Zakona na dodatnu vrijednost u skladu sa standardima EU i ako nije što će te preduzeti da izmijenite postojeće propise?

OBRAZLOŽENJE:

Mišljenja sam da način na koji se primjenjuje Pravilnik o primjeni Zakona na dodatnu vrijednost nije u skladu sa dobrom praksom i standardima EU, prije svega što se u današnje vrijeme 90% usluga plaća karticama. Ovakav način ne poznaju ni sve zemlje regiona, a da ne govorim o Evropi i svijetu. Posebno, to nije u skladu sa pristojnim ponašanjem davaoca usluga, koji moraju tako postupati, jer će u protivnom biti kažnjeni. Pretpostavljam da ste, što praksa pokazuje, upoznati sa problemima koje zbog ovakvog propisa imaju prvenstveno turistički poslenici.

POSLANICA

Marija Čačović

**CRNA GORA
MINISTARSTVO FINANSIJA**

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	24. VII	20 17. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-2/17-69/2	
VEZA:		
EPA:		
SKRAĆENICA:	PRILOG:	

Broj: 01-12176/3

Podgorica, 24. jul 2017. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE
Klub poslanika Demokratske partije socijalista
- n/r poslanice, g-đe Marije Čatović -

Poštovani g-đo Čatović,

U prilogu Vam dostavljamo odgovor na pitanje koje ste uputili Ministarstvu finansija, a koje se odnosi na to kako se za svaku isporučenu pojedinačnu uslugu u ugostiteljskom objektu mora izdavati račun, a ne nakon kompletne usluge.

S poštovanjem,

MINISTAR,
Darko Radunović

Pitanje:

Kako je moguće da se u jednom ugostiteljskom objektu gosta, prije nego zatraži uslugu, pita čime je plaća i kako se za svaku isporučenu pojedinačnu uslugu mora izdavati račun, a ne nakon završene kompletne usluge? Da li mislite da je stav 4 člana 5 Pravilnika o primjeni Zakona na dodatnu vrijednost u skladu sa standardima EU i ako nije što će te preduzeti da izmijenite postojeće propise?

Obrazloženje:

Mišljenja sam da načina koji se primjenjuje Pravilnik o primjeni Zakona na dodatu vrijednost nije u skladu sa sa dobrom praksom istandardima EU, prije svega što se u današnje vrijeme 90% usluga plaća karticama. Ovakav način ne poznaju ni sve zemlje regiona, a da ne govorim o Evropi i svijetu. Posebno, to nije u skadu sa pristojnim ponašanjem davaoca usluga, koji moraju tako postupati, jer će u protivnom biti kažnjeni. Pretpostavljam da ste, što praksa ukazuje, upoznati sa problemima koje zbog ovakvog propisa imaju prvenstveno turistički poslenici.

Odgovor:

Propisi o porezu na dodatu vrijednost ne prave razliku kod utvrđivanja poreske obaveze u pogledu instrumenta plaćanja isporučenih proizvoda i usluga, te poreski obveznici nijesu u obavezi da odvojeno vode evidenciju o načinu plaćanja. Međutim, poznato je da ugostiteljski softveri su obično uspostavljeni tako da razdvajaju prihode naplaćene platnim karticama od prihoda u gotovom novcu. Vjerovatno ugostitelji imaju potrebu za takvom evidencijom za sopstvene potrebe, ali nemaju zakonsku obavezu za iskazivanjem posebnih podataka u tom smislu.

Shodno propisima o PDV-u momentom nastanka poreske obaveze smatra se događaj koji je najranije nastao od tri sljedeća:

- Momenat isporuke proizvoda i usluga,
- Momenat plaćanja za izvršene proizvode i usluge,
- Momenat izdavanja računa.

Poslaničko pitanje se odnosi na ugostiteljsku djelatnost, te s obzirom na njenu specifičnost postavlja se pitanje kada je davalac usluge dužan da izda fiskalni račun. Sva tri momenta relevantna za utvrđivanje nastanka poreske obaveze uvijek nastaju u toku jednodnevnog radnog vremena, odnosno u jednom danu. Ono što se zahtijeva od poreskih obveznika je da prilikom svake isporuke evidentiraju prodaju na fiskalnom uređaju. Činjenica je da određen broj ugostitelja ima suprotno mišljenje, odnosno da nema obaveza izdavanja računa dok god gost boravi u objektu, ili sam ne zatraži da mu se izda račun. Mi smo svjesni toga da se od poreskih obveznika traži malo više administriranja i tu posebno imamo razumijevanje za uredne poreske obveznike. Međutim ovakav postupak je praktično iznuđen i nemoguće je na drugačiji način efikasno vršiti kontrolu evidentiranja prometa kod djelatnosti ugostiteljstva i uopšte kod djelatnosti koje se odnose na pružanje usluga. Naime, praktično nije moguće utvrditi prekršaj za bilo koju isporuku koja nije evidentirana u momentu izvršenja, a nakon njene naplate, bez izdavanja računa ne postoji mogućnost da se utvrdi prekršaj.

Posebno je bitno istaći da su sudovi za prekršaje zauzeli istu praksu na naloge za plaćanje prekršajne kazne, odnosno uvažavaju razloge za ovakvo utvrđivanje prekršaja.

Ukazujem da je ovo rješenje o evidentiranju prometa koje trenutno fuinkcioniše, i da nema većih primjedbi od samih ugostitelja po ovom pitanju. Međutim, Vlada Crne Gore je donijela odluku o uspostavljanju elektronske fiskalizacije, gdje će se podaci o ostvarenom prometu sa naplatnog uređaja u realnom vremenu prenositi u informacioni sistem Poreske uprave. I nakon toga će svi poreski obveznici biti dužni da evidentiraju promet prilikom svake isporuke, ali neće biti dužni da posebno izdaju račun za svaku isporuku u papirnom obliku. Prema tome stvoriće se mogućnost da se gostu fakturiše usluga u željenom trenutku i tako otklone možda neki praktični problemi u vezi sa načinom plaćanja i sl. Dio pitanja se odnosi na to da li je odredba stava 4, člana 5 Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost u skladu sa pravilima EU i ako nije šta će se preduzeti da se promijene postojeći propisi. Pretpostavljam da je u pitanju štamparska greška, tj. da se ne radi o članu 5 već o članu 35 citiranog pravilnika, a koji propisuje da su „usluge obavljene u trenutku završetka njihovog korišćenja“. Ne postoji odredba u evropskom zakonodavstvu sa kojom bi bila suprotna ova odredba, jer je sasvim logično da je obavljanje usluge završeno u trenutku kada je kupac izvršio njeno korišćenje.